

Daniels bok – nummer etthundrasjuttioett

Geopolitisk schack: Vatikanen, kommunismen och strävan efter världsherravälde

Jeff Pippenger

2024-04-01

Boken *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West* skrevs av Malachi Martin och publicerades första gången 1990. Martin undersöker påven Johannes Paulus II:s roll som en omdanande gestalt i global politik och diplomati under 1900-talets senare hälft. Han behandlar påvens roll i kommunismens sammanbrott i Östeuropa. Boken framlägger ett katolskt perspektiv på de förhållanden som ledde fram till uppfyllelsen av vers fyrtio i Daniel elva vid ändens tid år 1989.

Martin analyserar Sovjetunionens inre dynamik under Michail Gorbatjovs ledarskap, med särskilt fokus på Gorbatjovs politik för ”glasnost” (öppenhet) och ”perestrojka” (omstrukturerings). Han behandlar de utmaningar som Sovjetunionen stod inför och Gorbatjovs försök att reformera det kommunistiska systemet. Han undersöker de geopolitiska spänningarna och maktkamperna mellan Sovjetunionen (söders kung — draken), den katolska kyrkan (nordens kung — vilddjuret) och det han kallar det kapitalistiska väst (nordens kungs ställföreträdande armé — den falske profeten). Han behandlar de ideologiska konflikterna, spionaget och de hemliga operationer som präglade kalla krigets era och granskar de ansträngningar som olika aktörer gjorde för att forma världens framtid.

Martin betonar katolicismens betydelse som en kraft i global politik och diplomati. Han hävdar att den katolska kyrkan, under ledning av påven Johannes Paulus II, spelade en avgörande roll i att forma historiens gång under denna period och påverka utgången av det kalla kriget. Han sätter Johannes Paulus inflytande i samband med de marianska uppenbarelserna i Fátima i Portugal och identifierar Fátimas inflytande på globala händelser samt den katolska kyrkans roll i att forma historiens gång. Martin menar att händelserna i Fátima har betydande profetiska och geopolitiska implikationer, särskilt i relation till det kalla krigets era.

Martin utforskar Fatimas tre hemligheter, vilka enligt uppgift uppenbarades av Jungfru Maria för tre unga herdebarn i Fatima år 1917. Han antyder att den tredje hemligheten, som till en början hölls hemlig av Vatikanen och först offentliggjordes år 2000, innehöll apokalyptiska varningar om den katolska kyrkans och världens framtid. Martin hävdar att händelserna i Fatima, däribland uppenbarelserna och de budskap som förmedlades av Jungfru Maria, hade betydande konsekvenser för världspolitiken och för kampen mellan kommunism och kapitalism under det kalla krigets era.

Martin framhäver påven Johannes Paulus II:s roll som en nyckelgestalt i uppfyllelsen av profetierna från Fatima. Han antyder att Johannes Paulus II såg sig själv som den ”biskop klädd i vitt” som nämns i Fatimas tredje hemlighet och att han betraktade sitt pontifikat som ett uppdrag att konfrontera ondskans krafter och främja andlig förnyelse inom den katolska kyrkan och

samhället i stort.

Martin menar att budskapen från Fatima betonade den andliga stridens betydelse och nödvändigheten av att den katolska kyrkan konfronterar ondskans krafter, både inom och utanför kyrkan. Han hävdar att händelserna i Fatima tillhandahöll en andlig och moralisk ram för att förstå och bemöta de utmaningar som mänskligheten står inför i den moderna världen. Fatimabudskapen utgör det sataniska budskap som betingar katolicismen att acceptera Satan som Kristus, när han ”utger sig för” Kristus vid den snart kommande söndagslagen.

”Satan kommer att utföra underverk för att bedra dem som bor på jorden. Spiritualismen kommer att utföra sitt verk genom att låta de döda uppträda i gestalt av levande personer. De religiösa samfund som vägrar att höra Guds varningsbudskap kommer att vara under stark villfarelse och kommer att förena sig med den civila makten för att förfölja de heliga. De protestantiska kyrkorna kommer att förena sig med den påvliga makten i förföljelsen av Guds budhållande folk. Detta är den makt som utgör det stora förföljelsesystem som kommer att utöva andligt tyranni över människornas samveten.

””Han hade två horn lika ett lamm, och han talade såsom en drake.” Fastän människor bekänner sig vara efterföljare till Guds Lamm, blir de genomträngda av drakens ande. De bekänner sig vara milda och ödmjuka, men de talar och stiftar lagar i Satans ande och visar genom sina handlingar att de är motsatsen till vad de bekänner sig vara. Denna lamm-lik makt förenar sig med draken i att föra krig mot dem som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd. Och Satan förenar sig med protestanter och papister och handlar i samförstånd med dem såsom denne världens gud, i det att han dikterar för människorna som om de vore undersåtar i hans rike, att behandlas och styras och behärskas såsom det behagar honom.

”Om människor inte vill samtycka till att trampa Guds bud under fötterna, uppenbaras drakens ande. De fångslas, ställs inför råd och bötfälls. ’Han förmår alla, små och stora, rika och fattiga, fria och trålar, att ta emot ett märke på sin högra hand eller på sina pannor’ [Uppenbarelsboken 13:16]. ’Och han hade makt att ge liv åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild både skulle tala och låta döda alla dem som inte tillbad vilddjurets bild’ [vers 15]. Så tillskansar sig Satan Jehovas företrädaren. Syndens människa sitter på Guds plats, utropar sig själv till att vara Gud och handlar över Gud.” Manuscript Releases, band 14, 162.

Antikrist är en symbol både för påven i Rom och för Satan, ty påven i Rom är Satans jordiske representant. ”Så tillägnar sig Satan Jehovas prerogativ. Syndens människa sitter på Guds plats, utropar sig själv till att vara Gud och handlar över Gud.” Satan avser att, när han tar makten, i sådan grad behärska världen att han ska diktera ”för människorna som om de vore undersåtar i hans rike, att behandlas och styras och kontrolleras efter hans behag.” För att ha en religiös tron att regera från skapade han den katolska kyrkan, och för att ha en politisk tron att regera från skapade han Förenta nationerna.

”Denna kompromiss mellan hedendom och kristendom ledde till utvecklingen av ’laglöshetens människa’, vilken i profetian förutsades som en som står emot och upphöjer sig över Gud. Detta väldiga system av falsk religion är ett mästerverk av Satans makt — ett monument över hans ansträngningar att sätta sig själv på tronen för att härska över jorden enligt sin vilja.” The

Great Controversy, 50.

Fatimas mirakel och dess sataniska profetia är vad Satan har använt för att förbereda en profetisk scen som gör det möjligt för katolicismen att snabbt överlämna sin kyrka åt hans kontroll, när han framträder och utger sig för att vara Kristus. Hans utgivande av sig för att vara Kristus börjar vid den snart kommande söndagslagen, representerad i vers sexton, vers tjugotvå, vers trettioett och vers fyrtioett i Daniel kapitel elva.

”Genom det dekret som påtvingar påvedörets institution i strid med Guds lag kommer vår nation helt att skilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen skall sträcka ut sin hand över klyftan för att gripa den romerska maktens hand, när hon skall räcka över avgrunden för att fatta Spiritualismens hand, när vårt land, under inflytandet av denna trefaldiga förening, skall förkasta varje princip i sin konstitution såsom en protestantisk och republikansk regering och skall vidta åtgärder för spridandet av påvliga falskheter och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans förunderliga verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, 451.

Vid söndagslagen i Förenta staterna har ”tiden kommit för Satans underbara verksamhet”. I Uppenbarelseboken kapitel tretton, vers elva, ”talar” Förenta staterna såsom en drake, och därefter i vers tretton, som helt enkelt anger vad som sker när Förenta staterna ”talar” genom att anta söndagslagen, framträder Satan såsom om han kallade eld ned från himlen.

”Guds tjänare, med sina ansikten upplysta och strålande av helig hängivelse, skall skynda från plats till plats för att förkunna budskapet från himlen. Genom tusentals röster, över hela jorden, skall varningen ges. Underverk skall ske, de sjuka skall botas, och tecken och under skall följa de troende. Satan verkar också, med lögnaktiga under, och låter till och med eld falla från himlen inför människors ögon. Uppenbarelseboken 13:13. Så skall jordens invånare förmås att ta ställning.” The Great Controversy, 611, 612.

Budskapen från Fatima bekräftades genom ett mirakel som bevitnades av de ateistiska regeringskontrollerade tidningarna, vilka hade närvarat vid händelsen för att vederlägga de påståenden som hade framförts om att den så kallade Jungfru Maria besökte de tre barnen den trettonde dagen i månaden från maj fram till miraklet den 13 oktober 1917. Varje ateistiskt nyhetsorgan som befann sig i Fatima vid tiden för miraklet bekräftade händelsen. Det var ett verkligt mirakel (från Satan).

Såsom Malachi Martin framhöll i sin bok, leddes påven Johannes Paulus av sin hängivenhet till Fatimas Maria. Fatimas hemliga profetia, som inte uppenbarades förrän år 2000, var naturligtvis en satanisk profetia, men i de sista dagarna upprepar Jesus de första dagarna. Den äldsta boken i Bibeln, den första bok som Mose skrev, är Jobs bok, och den visar att Job, som representerar de etthundrafyrtiofyra tusen, ty alla profetior uppfylls på det mest fullkomliga sätt i de sista dagarna. Satan tillåts, i berättelsen om Job, att bringa död och förstörelse över Job, i syfte att pröva Job. De underverk som Satan tillåts utföra i de sista dagarna är verkliga underverk. De är sataniska underverk, men Gud har tillåtit Satan att fullborda sin krönande handling, av samma skäl som han tillät Satan att pröva Job.

”Många söker förklara andliga manifestationer genom att helt tillskriva dem bedrägeri och fingerfärdighet från mediets sida. Men även om det är sant att resultaten av trickeri ofta har utgetts för att vara äkta manifestationer, har det också förekommit tydliga uppvisningar av övernaturlig makt. Det gåtfulla knackande varmed den moderna spiritualismen började var inte resultatet av mänskligt bedrägeri eller list, utan var onda änglars direkta verk, vilka därigenom införde en av de mest framgångsrika villfarelser som fördärvar själar. Många kommer att snärjas genom tron att spiritualismen endast är ett mänskligt bedrägeri; när de ställs ansikte mot ansikte med manifestationer som de inte kan annat än betrakta som övernaturliga, kommer de att bli bedragna och förmås att ta emot dem som Guds stora kraft.

”Dessa personer förbiser Skrifternas vittnesbörd om de underverk som utförs av Satan och hans redskap. Det var med satanisk hjälp som Faraos trollkarlar sattes i stånd att eftergöra Guds verk. Paulus vittnar att före Kristi andra ankomst kommer liknande yttringar av satanisk makt att förekomma. Herrens ankomst skall föregås av ”Satans verksamhet med all slags kraft och tecken och lögnens under, och med all slags orättfärdighetens bedrägeri.” 2

Thessalonikerbrevet 2:9, 10. Och aposteln Johannes, när han beskriver den undergörande makt som skall uppenbaras i de sista dagarna, förklarar: ”Han gör stora tecken, så att han till och med låter eld falla från himlen ner på jorden inför människornas ögon, och förleder dem som bor på jorden genom de tecken som han har fått makt att göra.” Uppenbarelseboken 13:13, 14. Det är inte fråga om blotta bedrägerier som här förutsägs. Människor blir bedragna genom de underverk som Satans redskap har makt att göra, inte genom sådant som de endast låtsas göra.” The Great Controversy, 553.

Budskapen från Fatima i Malachi Martins bok framställs som katolicismens profetiska struktur i de sista dagarna, i relation till en inre kamp inom kyrkan, som kan framställas antingen som den gode påven kontra den onde påven, eller den konservative påven kontra den liberale påven. Den konservative, och enligt Martins tolkning av miraklet den gode påven, grundar sin förståelse på Första Vatikankonciliet, även känt som Vaticanum I, vilket ägde rum från den 8 december 1869 till den 20 juli 1870, sammankallat av påve Pius IX och huvudsakligen inriktat på att definiera dogmen om påvlig ofelbarhet samt att behandla olika teologiska och läromässiga frågor som den katolska kyrkan stod inför vid den tiden. Andra Vatikankonciliet, allmänt känt som Vaticanum II, hölls långt senare, från den 11 oktober 1962 till den 8 december 1965. Det sammankallades av påve Johannes XXIII och fullföljdes av påve Paulus VI efter Johannes XXIII:s död.

Katolicismens sista dagar, såsom Martin uttryckte det, identifierar kampen mellan den ofelbarhet och det företräde för kyrkan i Rom som fastställdes vid Första Vatikankonciliet, å ena sidan, och den liberalism som för närvarande kommer till uttryck genom Franciskus, den ”woke-påven”, och som representeras i Andra Vatikankonciliet dokument, å den andra. Martin antyder att mitt under kampen mellan dessa två sätt att styra kyrkan bryter det tredje världskriget ut, och Jesus återvänder, kommer ner till jorden och lägger sin välsignelse över den gode påven och intar den katolska kyrkans tron.

I verserna tretton till femton i Daniel elva beskriver den historia som omedelbart föregår söndagslagen i vers sexton det tredje och sista slaget i ombudskrigen. Det är det slag som följer på Putins seger i verserna elva och tolv, men mitt i dessa tre verser anger vers fjorton när katolicismen

träder in i de sista dagarnas historia.

Enligt Jesaja är Roms sköka bortglömd under det symboliska sjuttioåriga väldet för det sjätte riket i Bibelns profetia. Första gången påvedömet tronbestegs på jorden år 538, var vägmärket som föregick dess tronbestigning Justinians dekret år 533.

Historien kring Justinians dekret visar att Justinianus sökte befästa sitt herravälde över sitt rike genom att göra slut på den religiösa strid som hade orsakat oro i riket. Den striden gällde huruvida kyrkan i Konstantinopel i öst eller kyrkan i Rom i väst var huvudet för den så kallade kristna kyrkan. I vers tretton kommer Förenta staternas siste president att ställas inför en kontrovers som tvingar honom att efterbilda Justinianus historia och förklara att den katolska kyrkan är kyrkornas huvud och heretikernas tillrättavisare, för att säkra det nödvändiga politiska stöd som krävs för att befästa hans makt.

Vi bör inte sätta någon tilltro till Fatimas sataniska förutsägelser, men vi är förpliktade att se vad som uppenbaras i Guds ord. I början av det tjugonde århundradet trädde båda hornen på jordens vilddjur in i sin tredje generation, vilken är kompromissens generation. Det republikanska hornet överlämnade sitt finansiella system åt världens bankirer, vilka härleder sitt ursprung tillbaka till huset Röda skölden, Rothschilds, och dess gåtfulla förbindelse med Illuminati, frimureriet, hemliga sällskap och jesuitorden. Syster White varnar uttryckligen för dessa sammanslutningar. Under samma tidsperiod överlämnade laodiceisk adventism, såsom det protestantiska hornet, sina utbildnings- och religiösa institutioner åt världens styre.

Just under denna tidsperiod inleder den moderna kungen i söder sin historia med den ryska revolutionen, och den moderna kungen i norr inleder sin historia med miraklet i Fatima. Såsom Malachi Martin framhåller i sin bok identifierade Fatima-budskapen, utöver den interna kampen mellan den gode och den onde påven, katolicismens kamp mot ateismen i allmänhet, men mer specifikt mot Rysslands ateism. Den hemlighet som påven år 1917 skulle handla efter innehöll det (sataniska) löftet att om påven skulle sammankalla ett konklav och inviga Ryssland åt Jungfru Maria, då skulle det inte bli något andra världskrig. Den fastslog också att om påven vägrade, skulle Ryssland sprida sin filosofi vitt och brett, och då skulle det bli ännu ett världskrig.

Det andra världskriget inbegrep katolicismens krig mot Rysslands kommunism. Katolicismens ställföreträdande armé i det kriget var Nazityskland. Påvedömet använder alltid ställföreträdande arméer. År 1933 undertecknade den katolska kyrkan, genom kardinal Pacellis arbete, ett konkordat med Adolf Hitler som gjorde det möjligt för Hitler att ta kontroll över Tyskland, och enligt Hitlers eget vittnesbörd var detta avtal (konkordat) det som gjorde det möjligt för Hitler att lösa judefrågan. Nazisterna var påvedömet ställföreträdare mot det ateistiska Ryssland under andra världskriget, och i det andra slaget i ställföreträdarkrigen, som nu utkämpas i Ukraina, genomförs det av ännu en nazistisk ställföreträdande armé.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Genom de två stora villfarelserna, själens odödlighet och söndagens helgd, kommer Satan att bringa människorna under sina bedrägerier. Medan den förra lägger grunden för

spiritualismen, skapar den senare ett band av samförstånd med Rom. Förenta staternas protestanter kommer att gå främst i att sträcka sina händer över klyftan för att gripa spiritualismens hand; de kommer att räcka över avgrunden för att fatta den romerska maktens hand; och under inflytandet av denna trefaldiga förening kommer detta land att följa i Roms fotspår genom att trampa samvetets rättigheter under fötterna.

”När spiritualismen allt närmare efterliknar den samtida namnkristendomen, får den större makt att bedra och snärja. Satan själv blir omvänd enligt tingens moderna ordning. Han kommer att framträda i en ljusets ängels gestalt. Genom spiritualismens verksamhet kommer under att ske, de sjuka kommer att bli botade, och många obestridliga tecken och under kommer att utföras. Och eftersom andarna kommer att bekänna tro på Bibeln och visa vördnad för kyrkans institutioner, kommer deras verk att godtas som en uppenbarelse av gudomlig kraft.

”Skiljelinjen mellan bekännande kristna och de ogudaktiga är nu knappast urskiljbar. Kyrkans medlemmar älskar det som världen älskar och är redo att förena sig med dem, och Satan är fast besluten att förena dem till en enda kropp och därigenom stärka sin sak genom att föra alla in i spiritualismens led. Papister, som berömmar sig av underverk såsom ett säkert tecken på den sanna kyrkan, kommer lätt att bli bedragna av denna undergörande makt; och protestanter, som har kastat bort sanningens sköld, kommer också att bli vilseledda. Papister, protestanter och världsmänniskor kommer alla att godta gudsfruktans sken utan dess kraft, och de kommer i denna förening att se en storartad rörelse för världens omvändelse och för införandet av det länge förväntade årtusendet.”

”Genom spiritualismen framträder Satan som mänsklighetens välgörare, botar folkets sjukdomar och utger sig för att framlägga ett nytt och högre system av religiös tro; men samtidigt verkar han som förgörare. Hans frestelser leder skaror i fördärvet. Omåttlighet avsätter förnuftet från dess tron; sinnlig njutning, strid och blodsutgjutelse följer. Satan finner glädje i krig, ty det upphetsar själens värsta lidelser och rycker sedan in i evigheten sina offer, nedsänkta i last och blod. Det är hans avsikt att egga folken till krig mot varandra, ty därigenom kan han avleda människornas sinnen från förberedelsens verk för att kunna bestå på Guds dag.

”Satan verkar också genom naturens krafter för att inbärga sin skörd av oförberedda själar. Han har studerat hemligheterna i naturens laboratorier, och han använder all sin makt för att behärska naturkrafterna så långt Gud tillåter. När han tilläts att hemsöka Job, hur hastigt rycktes då inte hjordar och boskap, tjänare, hus, barn bort, den ena olyckan följande på den andra som i ett ögonblick. Det är Gud som beskyddar sina skapade varelser och omgärdar dem mot fördärvarens makt. Men den kristna världen har visat förakt för Jehovas lag; och Herren skall göra just vad Han har förklarat att Han skulle göra—Han skall dra tillbaka sina välsignelser från jorden och avlägsna sitt beskydd från dem som gör uppror mot Hans lag och undervisning och tvingar andra att göra detsamma. Satan har makt över alla som Gud inte särskilt bevakar. Han skall gynna och ge framgång åt vissa för att främja sina egna syften, och han skall låta nöd drabba andra och få människor att tro att det är Gud som hemsöker dem.”

Den stora striden, 588, 589.